

! nė vienintelis 2 ar 3 žiangu nė vienintelis vėlyvų
žiangu turi būti neilga (x 7-10 normaliaus
vardo cilindras). Žiangu - konkreti, dalinė, ke
prižiūrėti panaudoti, sentimentinis. Personė
nabuodžiamai dėl kurio.

Priūnas pabėgo salių tarp pat prisaro
lo pakartoto maršiausius nė vienos paradi-
mino žiangu, jis atliko tekdą ryšio
funkciją. Nekuris priūnas pabėgo salių
bet kai apibendruoti distymus išsuktai tai, kuo
jame iškia naborius paralyta. Išnacla turi

- J. Paltusio, sakui apie Juozą - atsiimiminius žodis senojam lietuvių kariniui.
- Dailiniųjų giminės paracledamais b. po-
daerčiaus „Priscas“ neskubiuose“
- Kainuojas keliai į gyvenvietę - jis atmink-
tis keliai per rara gyvenvietę (Pyl. R Pan-
iamojo apylinkę, Gyvenvietės pabėgėliai“)

Marčiavė J. Gruto gyvenimo momentai 1995.01.22
Planas

1. Jėzus Kristus.
2. Kuryjų gyvenimo keliai.
 1. Prūnas motytojas (Joravas).
 2. Motolo metas:
 - a) pradinių išlaidinių;
 - b) Šaulių gynimo;
 - c) Kauko MDR universitete.
 3. Priūnijų kariūnai.
 4. Dramaturginių reikalo:
 - a) ištarinių tragedijų,
 - b) tragikomedijos
 5. Lankučio atsimiminių apie J. Grutą
 - a) vilties gyvenimo motytojai;
 - b) senelės negalia mygaloma;
6. J. Gruto kūra žmogaus istorijo.

Kaip formuoti J. Gruto esebės
planas

N. d.
planas
iš pabėg-

1. J. Gruto kūrybių pasekėlis - asmeninio gyvenimo dalis.

II. J. Griso estetinių paramų formuojimo keliai.

1. Klasikos stiliaus asmenybių reystavimai:
a) arabiškias dalybos būriant - muzikantes dėčio;

b) kūryba - naujų autoriaus ištakojimas;

c) kūryba - tai senos istorijos naujų spalvų prie;

2. Darbų - minas iš kūrybinio žkieždymo salterių.

3. Muzika - jausmas, muzikas, orkestras
~~siemijam~~ salteris pilnatvė.

4. Meno ir literatūros kūrybos kūryboje.

? 5. Meno ir etikos relikvių J. Griso kūriniuose

6. Dramaturgija ir teatras rečiaus gyvenimo atvaizdui nesoda nistogė plotmejė.

III. Dramos ir apsalynius dailininkų asmenybių dešaracterinis pereibys.

J. Grisas reiškė iš apsalynius, o da-

mas. Jie stebėdai ypač labai ganačias, tačiau kartais a labai gružingi. Tiesa, kai labai baltitas paruošoja išties zoetologinę, dramaturgo turi nurodymų su baltais iš flugų dečius išgyventi savoje, neįbėiant vėtrunes tiesiui. Apsalynius - tai kūrinius muzikantes, o drama - jausmamus, o ne paruošti užtikrai vėtronus supratimui, o modulatingiam jo analizavimui. Vorus iš ~~primo emigracijos~~ dramos kūrinių galėjo pasirodyti labai musobodus i trapačiukai. Nepaisant viso to, taik komediją ar tragediją, taik triumfas apsalynielių raudoja žmogų, neįmanaujantys kerdinėjibis pinklų.

Buberas Radvilaitės paruoštos

188-194.
Buboreik.
paruoštos
planas
parasygti
čiaudžiai

Planas

I. Drama "Barbera Radvilaitė" - aidas iš praeities glūdumas.

II. Barbera Radvilaitė - pagrindinė drama

neikijs:

1. Barbos pareikšas savybėse su
žygimantu Augustu, pirmoje dviem
dalyje.

1. Barbos pareikšas pirmoje dviem
dalyje.

a) jas savybės su Žygimantu Au-
gustu;

b) jas požiuris į brolio išlopius
vandes jas savybėje.

2. Barbara + Radivilaitė - Žygimantui Au-
gusto žmona.

a) jas požiuris į karalių Elebuą;
b) jas kora ne grūstais;
c) patyrusi pasenčiuos, kores
anuoj iškyla nauja Barbara;

3. Barbara Radivilaitė - karalienė;

a) atsakomybė dienai;

b) lėtelių viajai į miestą.

II. Barbos Radivilaitės - išterius as-
menybių reikmė standžiuosame gyve-
nime.

I. Grubo

Vlrama, Barbara / Radivilaitė / nira istori-
inis valstybės / prabartojimas, tačiau turi
realios / atitinkamus. Pagrinodinės veikijos Bar-
bos / Radivilaitės ir Žygimanto Augusto
meile viae / is jz, naudojama politinių
junkių plotprieje. Šešėjai / rečiamie grūstis
žiutbutineje karoje, kuriuoje žura / barbara
Radivilaitė, viena / grūstamų to meto
moterų.

XVI-o a. Lietuvos - Leluijas valdovas Žy-
gimantas Augustas metiliškai priimko
Isaku savades peno Stanislavo Albrechto
Gostauto marsh Bartoš Radivilaitę ir sede-
jz. Tai buvo viena iš ty nedangelių
santaučių, kurias lydejo meile. Būdamai
šešėlingiai buvo atstovais pagrindinių
veikijai buvo prireisti kovoti su karaliaus
poua, ne reškupe, bajorais, ištremis iš li-
tais prietais. Drama pagrista savybės
tarp dviejų valstybių. Šia kryptimi crei-
tujami visų veikijų išteresai: bei tuo
neįmanoma iš barbos Radivilaitės voki,

pagrindinių J. Gruso dramei „Barbera
Zadnėsaičė“ reikėjosi, reiktis.

4016.
"mais,
"zis"
Jano Žmogaus dramei nusmukis
J. Gruso tragedijos „Meile;
dramas iš relėvai“

I. J. Grusas-tragedijos „Meile“, dramai
iš relėvai“ autorius.

II. Jano Žmogaus tragedijos „Meile“
dramas iš relėvai“ autorius.

- a) aplinkybės, versiniaių bėgys gyventi;
- b) savybės su visuomenė;

2. Beatrice - dvių paraulių jungiamoji dalis.

2. Beatrice - socialistinės visuomenės
siformavimo žmogaus modelis:

- a) jo savybės su tiri;
- b) cimizmas - pagrindinis charak-
- terio būdas;
- c) pozicijos į beatricę.

3. Julius - tragedijos herojas.

- a) savybės apie normalyje gyvenimą - šeima, darbas;
- b) paraulis Julius alkasis;
- (c) jo savybės su tira;
- d) Julius ir Beatrice.

4. Lukas - visuomenės padeguysis
atstovas.

a) ūkinės vertybių itaka po
antruoju gyvenimui;

b) jo meile Beatrice - visuomenės
įtigilėjimo saltinis.

III. Dramos atomažga - rezultatas, j-
sudantilis ^{drasius nesmatytų} degradacijos realumas.

¶

Teses:

1. Lukas - veiklos žmogus, praktiko
proto, nuolat supinaus inadaptuos. Jo tuo
paveldėjęs nuosmęs sielą, polinilių į pri-
natių, mūdo. Tai cimiskas, vulgarus
iš radžiuojų linkęs žmogus, nirstantis
ant myriamones bantes, kuri haličia jau-